

ఉష్ణ దీప్తుకులు ✖

రచన :

శ్రీ తమ్మిశెట్టి రామారావు.

త్రగారు తెల్లవారి బారడు పొద్దెక్కింది. మంచినీళ్ళు పుక్కలించి వూసి, తూట్లకేసి తిరిగి రెండు చేతులెత్తి దణ్ణం పెట్టింది మారమ్మ. “ఓ వుదయలచ్చల తండీ! యియ్యాలైనా ఓ వుత్తరం ముక్కోచ్చేలా దయ చూడయ్యా!” అని భర్త చనిపోయినకాడనుంచి నూర్యడి దణ్ణం పెట్టడం ఆలవాటు.

మారమ్మకి యిద్దరు కొడుకులు. పెద్దవాడు వెంకటేశానికి ముగ్గురాడపిల్లలు, ఒక మగపిల్లడు మద్రాసులో ఒక పాండ్రిలో మెకానిక్ గా పని చేస్తున్నాడు. చిన్నవాడు నూర్యానికి ఒక మగబిడ్డడు. మధ్య ప్రదేశ్ లో ఒక చిట్ ఫండ్ కంపెనీలో ట్రైసిస్ట్ గా పనిచేస్తున్నాడు. నూర్యం ఉద్యోగ రీత్యా మధ్య ప్రదేశ్ వెళ్ళిపోయిన తర్వాత మారమ్మ వెంకటేశం కాడకి చేరింది. ఏణ్ణం గడచేసరికి మారమ్మ మొహం మెత్తింది. అదిగాక వెంకటేశం చాలీ చాలని బత్తెంతో సతమత మాతూ, పిల్లలో నానా బాధా పడుతున్నాడాయ్.

“బాబు! వెంకటేశం ఎన్నాళ్ళనిరా! వున్న వూరు ఇల్లు వదిలేసి వుండడం, పోనీ నూర్యానికి ఆ మూడు ముళ్ళు పడిపోతే కొన్నాళ్ళు వాడి పంచనవుంటే నాదినం ఆలా తీరిపోతుంది.” అంది మారమ్మ.

“ఓ అలాగేనమ్మా: తమ్ముడికి వుత్తరంరాసి చూస్తాను. ఎమంటాడో” అన్నాడు వెంకటేశం.

ఆరుమాసాలు గడవకముందే నూర్యానికి మంచి సంబంధం కుదరడం, మారమ్మ కొడుకుతో మధ్యప్రదేశ్ వెళ్ళిపోవడం జరిగింది. కాని మారమ్మకి చిన్న కోడలి మనస్తత్వం నచ్చలేదు. చిన్నకోడలు నాగమణికూడ అత్తని చూసి ఆసహ్యించుకునేది.

వఘానరు లిద్దరూ, బలరాంగారి దగ్గరకు వచ్చారు దీవించమని. అనందంతో అనందబాస్పాలు రాల్చి, ఆతుంతలుజల్లి అలాగే నేలకు ఒరిగి పోయారు బలరాంగారు. అంతే అప్పుడే అయన ప్రాణం అనంత వాయువుల్లో కలిసిపోయింది.

అది చూసి నింగిలో నికాకరుడూ నవ్వుకున్నాడు నిండుగా.

అత్తా కోడళ్ళమధ్య విరుబాసుకులు పట్టించుకొనే వాడు కాదు నూర్యం. మారమ్మ కొడుకుతో చెప్పి మళ్ళీ వున్నవూరు ప్రయాణం కట్టింది.

తల్లిని రైలెక్కిస్తూ ఎలాఎలా బళ్ళుమారాతో వివరించాడు నూర్యం. నేనంత తెలివితక్కువ దాన్నంట్రా నూర్యం” అంది మారమ్మ.

“నే నొక్కణ్ణి నెలనెలా పాతిక రూపాయలు పంపిస్తానమ్మా! ఆక్కడేవుండు. అన్నయ్యకి కూడా వుత్తరం రాయించు వాడూ పదోపరకో పంపకపోడు. నీవు నిశ్చింతగా స్వంత ఇల్లు కనిపెట్టుకుని వుండువుగాని. అదేనీకునచ్చుతుంది.” అన్నాడు నూర్యం.

పెద్దవాడు మొదట్లో పదో పరకో పంపినా, రాను రాను మానుకున్నాడు. చిన్నవాడు ఎలాగూ పంపుతునే వున్నాడు. పెద్దవాడంటే మారమ్మకి ప్రాణం. పోనీలే పిల్లలోనూ, వెళ్ళాంతోనూ వాడు చల్లగావుంటే అదే చాలనుకుంది మారమ్మ. కూలో నాలో ఎలాగూతనక తప్పలేదు.

మారమ్మకి వయసు పెరుగుతోంది, అలాగే చిన్నవాడి చదువూ, సంధ్యకోసం చేసిన ఆప్పు పెరుగుతోంది. ఇంటిమీద ఆప్పు గురించి ఒకటి రెండుసార్లు నూర్యానికి రాసింది. కాని నూర్యం ఆమాట పట్టించుకోలేదు. పెద్దవాడికి ఎలారాయానని వూరుకొంది.

ఇప్పుడు అది పీకల మీది కొచ్చింది. ఆప్పు ముచ్చిన శరభయ్య కోర్టులో డిక్రీపొందాడు. రెండ్రోజులనుండి ఇల్లు కాళి చేసి పొమ్మని వీధిపెడుతున్నాడు.

మధ్యాహ్నమైంది వుత్తరం కోసం ఎదురుచూస్తోంది మారమ్మ. ఇక్కడి పరిస్థితంతా యిద్దరికొడుకలికి రాసింది. ఇద్దరిలో ఎవరొకరు చేరదీస్తే వచ్చేస్తానంది. కాని ఏ ఒక్కరి కాడనుండి ఇంతవరకూ జవాబు కనపడలేదు.

“యియ్యాలైనా వుత్తరం రాకపోద్దా” అని మ్మన్సులో అనుకొని పోస్టుమేన్ కోసం ఎదురు చూస్తోంది మారమ్మ.

అంతలో పోస్టుమేన్ రాజు సైకిల్ బెల్లు మోగించు కొంటూ మారమ్మ కాడకి వచ్చాడు. మారమ్మ మోఖం చేటంత అయింది.

“ఒత్తర్రు తరమేనా బాబు! మనాడేమేనా వచ్చిందా?” అంది. “ఓ! మని యార్దరుకూడావుంది” అన్నాడు పోస్టుమేన్.

మనియార్దరు ఎక్కణ్ణించి వచ్చిందో మారమ్మకి తెల్లు. అందుకు “వుత్తరం ఎక్కణ్ణించి నాయనా? కొంచెం చదివి యిద్దూ” అంది వుత్తరం కోసిమాసి ‘మద్రాసు’ అన్నాడు.

“మందు సంతకం పెట్టు డబ్బు తీసుకోదువుగాని” అన్నాడు పోస్టుమేన్. ఇప్పటికి మారమ్మ ఎన్నోమని యార్దరు ఫారాలమీద ఒణుకుతూ సంతకంచేసింది. కాని క్లాస్తమాపు మందగించడం చేత వుత్తరాలు మాత్రం పోస్టుమేన్ చేత చదివించుకుంటాది.

సంతకం కానిచ్చి డబ్బుతీసుకోంది మారమ్మ. అన్నీ ఇచ్చురూపాయలే పాతిక యిచ్చాడు పోస్టుమేన్. ఆన వాయితగా పావళా మార్చియిచ్చింది మారమ్మ.

మనియార్దరు ఫారం ముక్కతోపాటు వుత్తరం ముక్క యిచ్చాడు పోస్టుమేన్ మారమ్మ చదివిపెట్ట మంది. అందులో వుత్తరం యిలావుంది.

అమ్మకి--

నీవు రాసిన కారు అందినది. ఆందలి సంగతులు తెలిసినవి. ఇల్లు పోతున్నందుకు నీవేమీ బాధపడవద్దు. ఈ పరిస్థితుల్లో నేనేమీ చేయలేను. ఈవిషయం గురించి తమ్ముడికిరాకాను కిమ్మనలేదు. నాపరిస్థితికి నీకు తెలియందికాదు. ఇప్పుడు నీ కోడలికి సుస్తీగావుంది నానా యాతనా పడుతున్నాను. నాకాడకి వచ్చినా నీకు సుఖంవుండదు. అందుకే నూర్యానికి వుత్తరం రాస్తున్నాను. నిన్నువచ్చి తీసుకోమని. ఆపనిచెయ్యి ఇంతే సంగతులు,

నీకుమార్డు
వెంకటేశం.

ఆవుత్తరం విని మారమ్మ కొంచెం తమాయించు కంది. “ఇంక చిన్నవాడు ఆక్లాస్త ముక్కలో ఏం రాకాడు చడువు వాయనా” అంది. అక్షరాలు మరీ చిన్న

**బనియన్న తయారీంపులూ
మాప్రత్యేక తయారీంపులు**

★ గాయత్రి ఫైన్ - సరైన కొలత

★ విస్ పా ఫైన్ - సరైన కొలత

★ T.N.H స్పెషల్ - సరైన కొలత

★ హాంక్ కాంగ్ - (రిసైజు)

★ వైలాస్ బనియన్ను (రిసైజు)

తయారీంపులూ:

ది సంజివ్వా హ్యాయిసర్వీస్ తిరువూరు-2

వగుట చేత కళ్ళు చిల్లెంచి చదివాడు. అందులో యిలా వుంది.

అమ్మకి నమస్కారములు.

నీ వుత్తరం అందింది. ఇల్లెకదా పోతేపోతుంది. దాని గురించి నన్నింత రాద్ధాంతంచేయాలా! ఇన్నాళ్ళూ అన్నయ్య చూడకపోయినా నేను చూస్తూ వచ్చాను. నీగురించి నీకోడలూ - నేనూ పేచీలు పడుతున్నాము. ఇకనుంచి ఆపాతిక రూపాయలుకూడా పంపలేను. ఈ సారికి పంపుతున్నాను. ఆడబ్బులు ఛార్జీ కట్టుకొని అన్నయ్య కాడకి వెళ్ళిపో. అంతకంటే నేనేం చేయలేను. ఇంతే సంగతులు

నీకుమార్డు
సూర్యం.

మారమ్మకి భూమి గుండ్రంగా తీరుగు తోంది. అందు లో వుత్తర, దక్షిణాలు కనపడ్డంతేదు. అవియిప్పుడు తనకి చాలా దూరంలో వున్నాయి.

ఇంక తనకు మిగిలింది తూర్పు పడమర. బ్రతకడాని కైతే పడిమరవుంది. కాని తనకా అవసరం తీరిపోయింది ఒంట్లో జవలేదు. ఇంక తనకి తూర్పు మిగిలింది. తను యిప్పుడు వుంటున్నది తూర్పునే.

పోస్టుమేన్ బెల్లు కొట్టుకొంటూ వెళ్ళిపోయాడు. ఎందుకో మారమ్మకి చిన్నప్పుడు చదువున్న “తూర్పున బంగాళాఖాతం” అన్నది గుర్తుకి వచ్చింది.

వణుకుతున్న చేత్తోడబ్బు మెల్ల నడికట్టులో గట్టిగా కట్టుకొని ఆమండు పెండలో మందేగుండెలతో తూర్పు వైపుగా నడిచి పోతోంది మారమ్మ.